

Sygn. akt XXIII Gz 892/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Gospodarczy, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

i Zamówień Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Nałęcz (spr.)
Sędziowie:	SO Andrzej Sobieszczęński SO Bolesław Wadowski

po rozpoznaniu 24 listopada 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w przyspieszonym postępowaniu układowym dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji w W.

w przedmiocie zatwierdzenia układu

na skutek zażalenia wierzyciela D. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z 6 maja 2021r., sygn. akt XVIII GRp 1/21

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Sobieszczęński SSO Magdalena Nałęcz SSO Bolesław Wadowski

Sygn. akt XXIII Gz 892/21

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 maja 2021 r., Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, zatwierdził układ przyjęty w przyspieszonym postępowaniu układowym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w restrukturyzacji w W.. W pkt. I wskazał, że dla grupy I, która obejmuje wszystkich wierzycieli, za wyjątkiem wierzycieli publicznoprawnych, układ przewiduje:

1. konwersję 90% wierzytelności głównej na udziały w kapitale zakładowym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. z siedzibą w W. w ten sposób, że za każde pełne (...) zł wierzytelności głównej wierzyciel obejmie nowy udział o wartości nominalnej (...) zł w podwyższonym kapitale zakładowym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

2. kapitał zakładowy zostanie podwyższony o kwotę (...) zł.
3. dłużnik ustanowi 99.169 nowych udziałów nieuprzywilejowanych o równej wartości nominalnej (...) zł każdy i po takiej wartości udziały te zostaną objęte przez wierzycieli.
4. objęcie udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym nastąpi z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub poboru.
5. jeżeli w wyniku konwersji pozostała kwota wierzytelności głównej danego wierzyciela będzie mniejsza niż (...) zł (słownie: (...) złotych), wierzytelność w tym zakresie ulega umorzeniu.
6. umorzenie w całości odsetek od wierzytelności głównej naliczonych po dniu otwarcia przyspieszonego postępowania układowego.
7. powyższe propozycje układowe obejmują na takich samych zasadach restrukturyzację wierzytelności spornych, przynależnych wierzycielom, którzy nie zostali dopuszczeni do udziału w zgromadzeniu wierzycieli, a także takich, o których istnieniu dłużnik nie ma wiedzy (art. 166 ustawy pr. rest.), z tym zastrzeżeniem, że konwersja następuje po przedłożeniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego stwierdzającego istnienie i wysokość wierzytelności spornej. W takim wypadku dłużnik w terminie 3 miesięcy od przedłożenia tytułu wykonawczego doprowadzi do podjęcia wszystkich niezbędnych czynności zgodnie z Kodeksem spółek handlowych w celu podwyższenia kapitału zakładowego i objęcia udziałów przez wierzyciela na zasadach jak w punktach 1, 2, 3, 4, 5 i 6 powyżej.
8. propozycje układowe obejmują restrukturyzację wierzytelności spornych, przynależnych wierzycielom, którzy zostali dopuszczeni do udziału w zgromadzeniu wierzycieli, na takich samych zasadach jak wierzytelności bezspornych.
9. w zakresie, w jakim wierzytelność nie podlega konwersji na udziały w kapitale zakładowym dłużnika, nastąpi zaspokojenie wierzycieli poprzez zapłatę na ich rzecz kwoty pieniężnej w wysokości 44% kwoty odpowiadającej sumie następujących składowych:
 - i) wierzytelności głównej w zakresie nieobjętym konwersją, o której mowa w pkt 1, 7, 8 powyżej, oraz umorzeniem, o którym mowa w pkt 5 powyżej,
 - ii) odsetek naliczonych do dnia poprzedzającego dzień otwarcia przyspieszonego postępowania układowego włącznie,
 - iii) innych należności ubocznych, w tym ustalonych prawomocnie kosztów postępowań związanych z dochodzeniem wierzytelności objętych układem, o ile takie należności uboczne również są objęte układem,
10. spłata, o której mowa w pkt 9 powyżej, nastąpi w 24 (słownie: dwudziestu czterech) równych ratach miesięcznych, płatnych w ostatnim dniu roboczym każdego miesiąca kalendarzowego, przy czym płatność pierwszej raty nastąpi po upływie roku od ostatniego dnia roboczego miesiąca kalendarzowego przypadającego po miesiącu, w którym postanowienie o zatwierdzeniu układu stanie się prawomocne;
11. w pozostałym zakresie, w jakim wierzytelność nie podlega konwersji na udziały w kapitale zakładowym dłużnika lub nie jest zaspokajana poprzez zapłatę, następuje umorzenie wierzytelności głównej, odsetek naliczonych do dnia poprzedzającego dzień otwarcia przyspieszonego postępowania układowego włącznie oraz innych należności ubocznych, w tym ustalonych prawomocnie kosztów postępowań związanych z dochodzeniem wierzytelności objętych układem, o ile takie należności uboczne również są objęte układem.

Natomiast w pkt. II sąd rejonowy postanowił, że dla grupy II, która obejmuje wierzycieli publicznoprawnych, układ przewiduje:

spłatę 100% sumy wierzytelności głównej wraz ze wszelkimi należnościami ubocznymi, w tym odsetkami, w terminie 3 (trzech) miesięcy od prawomocnego zatwierdzenia układu przez sąd restrukturyzacyjny.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia sąd pierwszej instancji stwierdził, że układ został przyjęty na zgromadzeniu wierzycieli, a jego przyjęcie zostało stwierdzone postanowieniem z 19 lipca 2019 r. sprostowanym postanowieniem z 7 sierpnia 2019 r. Konsekwencją powyższego było zastosowanie art. 164 ust. 1 pr. rest., który mówi, że układ przyjęty przez zgromadzenie wierzycieli zatwierdza sąd, zawierając w sentencji postanowienia treść układu.

Wobec wprowadzenia stanu epidemii i wejściem w życie ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, sąd zarządzeniem z 24 lutego 2021 r., na podstawie art. 15zzs(1) pkt 2 powołanej ustawy, wyznaczył termin posiedzenia niejawnego w przedmiocie zatwierdzenia układu, o czym zawiadomił uczestników postępowania. Obwieszczenie o skierowaniu sprawy do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym ukazało się w MSiG w dniu 11 marca 2021 r. Żaden z uczestników nie wniósł sprzeciwu do zarządzenia z 24 lutego 2021 r.

Dalej sąd rejonowy wskazał, że w głosowaniu wzięło udział 23 wierzycieli dysponujących wierzytelnościami w łącznej kwocie (...) zł. Wymagane kworum zgodnie z art. 113 ust. 1 pr. rest. zostało więc osiągnięte zarówno osobowo, jak i kapitałowo.

W niniejszej sprawie głosowanie nad układem odbywało się w 2 grupach, w których uzyskał on wymaganą większość.

Powyższe rozważania zostały poczynione z uwzględnieniem wierzytelności S. B. ((...) zł). Sąd pierwszej instancji stwierdził, że sędzia komisarz prawidłowo uwzględnił wierzytelność tego podmiotu – wynikała ona z porozumienia zawartego pomiędzy dłużnikiem i S. B. w dniu 23 października 2018 r.

W zakresie zarzutu podniesionego przez D. S. w zastrzeżeniach przeciwko układowi, jakoby S. B. powinien zostać pozbawiony prawa głosu na zasadzie art. 116 ust. 1 oraz 4 pr. rest. sąd rejonowy wywiódł, że nie zmaterializowały się przesłanki pozbawienia prawa głosu na zasadzie powołanego powyżej przepisu.

Mając na uwadze powyższe w niniejszej sprawie sąd nie stwierdził uchybień w wydaniu przez sędziego komisarza postanowienia o stwierdzeniu przyjęcia układu - sąd uznał, że układ w niniejszym postępowaniu został przyjęty.

W dalszej kolejności sąd rejonowy odniósł się do przesłanek odmowy zatwierdzenia układu określonych w art. 165 pr. rest. i doszedł do wniosku, że wobec brak spełnienia się negatywnych przesłanek zatwierdzenia układu, na podstawie art. 164 ust. 4 pr. rest. orzekł, jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie wywiódł wierzyciel D. S. wskazując, że:

- 1) na podstawie art. 165 ust. 1 pr. rest. układ narusza prawo, z uwagi na fakt, że dłużnik nieprawidłowo w spisie wierzytelności ujął wierzytelność D. S. przypisując jej wartość niższą od wartości objętej toczącym się w dniu sporządzania spisu wierzytelności postępowaniem sądowym, zaznaczając, że na obecnym etapie Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy zasądził na rzecz skarżącego wierzytelność wyższą od wskazanej przez dłużnika w spisie wierzytelności - spis wierzytelności został zatem przygotowany niezgodnie z prawem;
- 2) na podstawie art. 165 ust. 1 pr. rest. układ narusza prawo, z uwagi na fakt, że przewiduje umorzenie ustalonych prawomocnie kosztów postępowań związanych z dochodzeniem wierzytelności spornych objętych układem tj. wierzytelności które nie istnieją w dacie otwarcenia postępowania restrukturyzacyjnego i których dochodzenie w toku postępowania sądowego jest niezbędne w celu obrony słusznych interesów wierzycieli (pkt 11 propozycji układowych);
- 3) na podstawie art. 165 ust. 1 pr. rest. układ narusza prawo, z uwagi na fakt, że przewiduje objęcie wierzytelności spornych przynależnych wierzycielom, którzy zostali dopuszczeni do udziału w zgromadzeniu wierzycieli, na takich samych zasadach jak wierzytelności bezspornych (pkt 8 propozycji układowych);
- 4) na podstawie art. 165 ust. 1 pr. rest. oczywiste jest, że układ w takim kształcie nie zostanie wykonany, powołując się przy tym na domniemanie z art. 165 ust. 1 zd. 2 pr. rest., wskazując że ze zgromadzonego w sprawie materiału

dowodowego wyniku, że dłużnik nie regulował wymagalnych zobowiązań w toku prowadzonego postępowania restrukturyzacyjnego;

5) na podstawie art. 165 ust. 1 i 4 pr. rest. układ narusza prawo, z uwagi na fakt, iż przyjęty został z naruszeniem art. 116 ust. 1 i 4 pr. rest., poprzez przyjęcie układu głosami wierzyciela, który jest byłym członkiem zarządu dłużnika posiadającym wierzytelności pozbawione podstawy prawnej, a także dysponującym kapitałem zakładowym dłużnika przekraczającym 25%;

6) na podstawie art. 165 ust. 3 pr. rest. suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem, a to z uwagi na sporny charakter największej wierzytelności objętej niniejszym postępowaniem, tj. wierzytelności przysługującej S. B. na kwotę (...) zł.;

7) na podstawie art. 165 ust. 1 i 2 pr. rest. układ narusza prawo, przez naruszenie słuszych interesów wierzycieli i zasad współzycia społecznego, a także, że warunki układu są rażąco krzywdzące dla skarżącego wierzyciela - jak również innych wierzycieli niebędących byłymi lub obecnymi członkami zarządu przez fakt, że układ:

- przewiduje zaspokojenie wierzycieli w rażąco niskim stopniu (4,4% nominalnej wartości wierzytelności), przy równoczesnym pozbawieniu wierzycieli możliwości dochodzenia roszczeń na podstawie art. 299 ksh;

- na skutek zatwierdzenia układu po stronie wierzycieli powstanie obowiązek podatkowy;

- układ został przyjęty na skutek przegłosowania go przez podmiot, który jest bezpośrednio podmiotem odpowiedzialnym względem wierzycieli z art. 299 ksh (byłego członka zarządu dłużnika, który nie złożył wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego w terminie);

- układ został przyjęty na skutek przegłosowania go przez byłego członka zarządu, który swoje roszczenia względem dłużnika wysnuwa z bezpodstawnego wzbogacenia, od których spełnienia dłużnik może się uchylić, czego nie robi ze szkodą dla dłużnika i pozostałych wierzycieli (ze względu na powiązania kapitałowe i osobowe pomiędzy byłymi i obecnymi członkami zarządu);

- układ został przyjęty na skutek przegłosowania go przez byłego członka zarządu, którego roszczenie w toku postępowania likwidacyjnego nie uczestniczyłyby przy podziale masy majątkowej lub uczestniczyłyby w dalszej kolejności po pozostałych wierzycielach posiadających tytuł prawny;

- dłużnik zarówno przed otwarciem postępowania układowego jak i w jego trakcie podjął cały szereg działań mających na celu uszczuplenie jego majątku;

- otwarcie pierwszego postępowania układowego poprzedziło rozdysponowanie niemal wszystkich środków pieniężnych dłużnika w okresie bezpośrednio poprzedzającym (2 miesiące) otwarcie pierwszego postępowania układowego,

- otwarcie pierwszego postępowania układowego poprzedziło wytransferowanie przez byłych i obecnych członków zarządu dłużnika całego majątku dłużnika do osobnego podmiotu w którym udziałowcami są byli i obecni członkowie zarządu dłużnika,

- dłużnik jest podmiotem w którym nie jest zatrudniony żaden pracownik, który nie posiada żadnego majątku trwałego, nie notuje przychodów z działalności operacyjnej, a także po rozliczeniu grantu z UE nie prowadzi działalności (wpływy dłużnika w styczniu 2021 to (...) zł, wydatki: (...) zł; wpływy dłużnika w lutym 2021 to (...) zł, wydatki: (...)); wpływy dłużnika w marcu to (...) zł, wydatki: (...)),

Z okoliczności sprawy wynika, że postępowanie restrukturyzacyjne prowadzone jest, dla:

1) konwertowania wierzytelności niemającej podstawy prawnej S. B., na ważne udziały dłużnika;

2) uniknięcia przez byłych i obecnych członków zarządu odpowiedzialności z 299 ksh.

W związku z powyższym, skarżący wniósł o odmowę zatwierdzenia układu przez sąd, względnie w przypadku nie przychylenia się do tego wniosku o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji, w szczególności gdyby sąd doszedł do wniosku, że na skutek błędnych i niekompletnych ustaleń faktycznych przesłanka rażącego pokrzywdzenia wierzycieli nie została prawidłowo rozpoznana. Ponad to skarżący wniósł o dopuszczenie jako dowodu w sprawie wyroku XVII GC 1549/18, z uwagi na fakt, że potrzeba jego powołania pojawiła się dopiero na obecnym etapie postępowania, a także z uwagi na fakt, że ze względu na szczególne przepisy związane z COVID - 19 wierzyciel nie wiedział, że niniejsze postępowanie jest w toku.

Nadzorca układu wniósł odpowiedź na zażalenie, w której wskazał, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, albowiem układ jest wykonalny i zgodny z prawym, a przy tym nie krzywdzi wierzycieli w stopniu rażącym.

Dłużnik wniósł odpowiedź na zażalenie, w której zażądał oddalenia zażalenia.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 165 ust.1 pr. rest. sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo, w szczególności jeżeli przewiduje udzielenie pomocy publicznej niezgodnie z przepisami, albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany. Domniemywa się, że jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany, jeżeli dłużnik nie wykonuje zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. Nadto zgodnie z ust.2 cytowanego przepisu sąd może odmówić zatwierdzenia układu, jeżeli jego warunki są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciw układowi i zgłosili zastrzeżenia. W przypadku zaś przyspieszonego postępowania układowego sąd winien odmówić układu, jeżeli suma spornych wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem (ust.3 art. 165 pr. rest.) jak i wówczas gdy okoliczność ta ujawni się po przyjęciu układu, ale tylko gdy zostanie wykazane, że dłużnik nie wiedział o istnieniu wierzytelności spornych, a ich zaspokojenie w wyniku wykonania układu nie będzie mniejsze niż w przypadku ogłoszenia upadłości dłużnika.

Skarżący w pierwszej kolejności podniósł, że suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania z uwagi na sporność wierzytelność przysługującej S. B. w wysokości (...) zł. Skarżący powołał się na nieważność umów pożyczki zawartych pomiędzy Dłużnikiem a S. B. w oparciu o art. 15 i 210 k.s.h. Podstawę nieważności stanowił fakt, iż S. B. występował w tych umowach zarówno jako pożyczkodawca, jak i pożyczkobiorca (reprezentując spółkę).

Sąd rejonowy w tym zakresie zasadnie wskazał, że wierzytelności S. B. nie wynika z umów pożyczki, które faktycznie okazały się nieważne ale z tytułu świadczenia nienależnego bowiem dłużnik potwierdził, że zawsze liczył się z koniecznością zwrotu środków uzyskanych z tytułu nieważnych pożyczek bez względu na podstawę prawną przekazania tych środków.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z rat.65 ust. 5 pr. rest. przez wierzytelność sporną należy rozumieć wierzytelność inną niż wskazana w ust. 4, która została skonkretyzowana co do zakresu świadczenia dłużnika i podstawy faktycznej, w szczególności wierzytelność, co do której dłużnik został wezwany do spełnienia świadczenia, zawezwano dłużnika do próby ugodowej, wytoczono powództwo przeciwko dłużnikowi albo podniesiono zarzut potrącenia w sprawie wszczętej przez dłużnika, albo co do której toczy się postępowanie przed sądem polubownym oraz wierzytelność, o której mowa w art. 90 ust. 2 pr. rest.

Po pierwsze, wierzytelność S. B. nie była kwestionowana przez dłużnika, co znalazło odzwierciedlenie zarówno w treści wykazu wierzycieli bezspornych stanowiącego załącznik do wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego,

jak i w treści spisu wierzytelności, nie ma jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wierzytelność przysługująca temu wierzycielowi stanowi wierzytelność sporną.

Po drugie, w toku pierwszego postępowania restrukturyzacyjnego badano, czy S. B. rzeczywiście przekazał do majątku spółki tytułem pożyczek wskazane środki pieniężne. W aktach sprawy znajdują się stosowne potwierdzenia przelewów. Nie ma więc wątpliwości, że doszło do przysporzenia majątkowego. Bezsporne jest też to, że czynność prawna była nieważna, a zatem – już nie z woli stron, lecz mocą stosownej normy prawnej - po stronie pożyczkodawcy powstało roszczenie o zwrot nienależnego świadczenia.

Reasumując tę część rozważań, kwestią bezsporną jest, że mimo nieważności umowy pożyczek, doszło do przysporzenia majątkowego, a dłużnik nigdy nie kwestionował obowiązku zwrotu świadczenia nienależnego i uprawnienia wierzyciela w tym zakresie.

Nie ma także podstaw do wyłączenia uprawnienia S. B. do głosowania nad układem z mocy art. 116 ust.1 pr. rest, który stanowi, że w sprawach dotyczących układu nie ma prawa głosu wierzyciel będący małżonkiem dłużnika, jego krewnym lub powinowatym w linii prostej, krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie, przysposabiającym dłużnika lub przez niego przysposobionym, jeżeli dłużnikiem jest spółka handlowa - osobą uprawnioną do reprezentowania spółki, a jeżeli dłużnikiem jest osobowa spółka handlowa - współnikiem ponoszącym odpowiedzialność za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem.

Okolicznością bezsporną jest, że S. B. nie był żadną z osób wskazanych art. 116 pr. rest. ani w dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego (19 grudnia 2017 roku) ani w dniu głosowania nad układem (19 lipca 2019 roku). Jak wynika z akt rejestrowych dłużnika, S. B. funkcję członka zarządu dłużnika pełnił do dnia 4 września 2017 roku i w konsekwencji nie ma podstaw do wyłączenia jego uprawnienia do głosowania nad układem z mocy prawa, szczególnie, że jak słusznie wywiódł sąd rejonowy, wyjątki winno się interpretować zawężająco a zatem fakt, że S. B. był członkiem zarządu przed 4 września 2017 roku nie ma znaczenia dla jego uprawnienia do głosowania nad układem.

Stosownie zaś do art. 116 ust. 4 pr rest. w sprawach dotyczących układu, jeżeli dłużnikiem jest spółka kapitałowa, prawa głosu nie ma wierzyciel będący osobą fizyczną, jeżeli reprezentuje ponad 25% kapitału zakładowego spółki, a w przypadku prostej spółki akcyjnej - posiada ponad 25% akcji tej spółki. W tym zakresie skarżący wskazywał na fakt obowiązywania umów użyczenia udziałów J. F. i K. A.. W tym miejscu wskazać należy, że umowy użyczenia udziałów J. F. i K. A. zawarte z S. B. zostały rozwiązane 23 października 2018 r. a zatem przed dniem głosowania nad układem a S. B. reprezentował 15% w kapitale zakładowego spółki.

Reasumując, zasadnie sąd rejonowy przyjął, że wierzytelność S. B. poprawnie została umieszczona w spisie wierzytelności i winien on być dopuszczony do głosowania na układem a jego głos powinien być liczony przy weryfikacji przejęcia układu.

Przechodząc do naruszenia art. 165 ust.1 pr. rest. to w ocenie sądu okręgowego zarzut ten okazał się niezasadny zarówno w kontekście zarówno naruszenia prawa jak i obawy, że układ nie będzie wykonany. W zakresie naruszenia prawa skarżący wskazywał na kilka okoliczności: nieprawidłowego ujęcia w spisie wierzytelności wierzytelności D. S., umorzenia ustalonych prawomocnie kosztów postępowania jak i zrównania wierzytelności spornych dopuszczonych do udziału w zgromadzeniu wierzycieli i bezspornych.

Odnosząc się do zarzutu rzekomego nieprawidłowo sporządzenia spisu wierzytelności w części dotyczącej wierzytelności D. S. to wskazać należy, że w uzasadnieniu zarzutu skarżący stwierdził, że przysługująca mu wierzytelność została ujęta w spisie wierzytelności w wartości niższej, tj. (...) zł od wartości objętej toczącym się w dniu sporządzania spisu wierzytelności postępowaniem sądowym, tj. (...) zł. Wierzyciel podniósł dodatkowo, że zostanie on objęty układem w wysokości kwoty określonej w spisie wierzytelności, nie natomiast w wysokości kwoty określonej przez sąd w wyroku. Skarżący podkreślił dodatkowo, że od wysokości kwoty ujętej w spisie wierzytelności

uzależniona jest siła głosu danego wierzyciela w głosowaniu nad układem, a zatem nieprawidłowe sporządzenie spisu wierzytelności stanowi naruszenie prawa.

Po pierwsze, wierzytelność skarżącego stanowiła wierzytelność sporną w rozumieniu art. 65 ust. 5 pr. rest., a co za tym idzie została ujęta w spisie wierzytelności spornych, a nie w spisie wierzytelności, który sporządza się w celu dokonania oceny, czy suma wierzytelności spornych nie przekracza 15% sumy wszystkich wierzytelności.

Po drugie, wierzyciel był podmiotem ujawnionym przez dłużnika (we wniosku restrukturyzacyjnym) oraz przez nadzorcę sądowego (w spisie wierzytelności spornych), a nadto aktywnie uczestniczył w postępowaniu poprzez dopuszczenie go do udziału w zgromadzeniu wierzycieli przez sędziego-komisarza.

Reasumując, wierzytelność skarżącego jest objęta układem w ramach niniejszego postępowania w wysokości, w jakiej jego roszczenie zostało stwierdzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, XVII Wydział Gospodarczego z dnia 1 grudnia 2020 roku (sygn. akt: XVII GC 1549/18). Nie ma racji zatem wierzyciel, twierdząc, że w razie prawomocnego zatwierdzenia układu, zostanie on nim objęty w wysokości kwoty określonej w spisie wierzytelności (właściwie: wierzytelności spornych). Zgodnie bowiem z art. 166 ust. 1 pr. rest., układ wiąże wierzycieli, których wierzytelności według ustawy są objęte układem, chociażby nie zostały umieszczone w spisie wierzytelności. Oznacza to, że układ tym bardziej wiąże także tych wierzycieli, którzy uzyskali tytuł egzekucyjny co do ich wierzytelności. W związku z tym, wierzytelność skarżącego wierzyciela zostanie objęta układem w takiej wysokości jaka będzie wynikała z przedłożonego przez niego tytułu.

Odnosząc się do twierdzenia skarżącego o umorzeniu prawomocnie ustalonych kosztów postępowań związanych z dochodzeniem wierzytelności spornych objętych układem, tj. wierzytelności, które nie istnieją w dacie otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego i których istotą jest umożliwienie wierzycielom obrony swoich interesów, to w tym zakresie odwołać się należy, do treści układu zgodnie z którym „w pozostałym zakresie w jakim wierzytelność nie podlega konwersji na udziały w kapitale zakładowym dłużnika lub nie jest zaspokojona przez zapłatę, następuje umorzenie wierzytelności głównej, odsetek naliczonych od dnia poprzedzającego dzień otwarcia przyspieszonego postępowania układowego włącznie oraz innych należności ubocznych, w tym ustalonych prawomocnie kosztów postępowań związanych z dochodzeniem wierzytelności objętych układem, o ile takie należności uboczne również są objęte układem.

Co do zasady należności uboczne typu odsetki czy koszty procesu dzielą los należności głównej, nawet jeśli powstają dopiero z chwilą orzeczenia. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - V Wydział Cywilny z dnia 7 lutego 2019 r. V AGa 234/18)

Z kolei w razie zakwalifikowania wierzytelności skarżącego z tytułu zwrotu kosztów procesu (sygn. akt: XVII GC 1549/18) do kategorii wierzytelności pozaukładowych, skarżący będzie mógł tych należności dochodzić na zasadach ogólnych, tj. w trybie postępowania egzekucyjnego.

Skarżący wskazywał także na objęcie układem wierzytelności spornych przynależnych wierzycielom, którzy zostali dopuszczeni do udziału w zgromadzeniu wierzycieli, na takich samych zasadach jak wierzytelności bezspornych, co miało przesądzać o naruszeniu prawa a tym samym o naruszeniu przez sąd rejonowy art. 165 ust. 1 pr. rest.

Treść pkt. I ust. 8 układu ma na celu wyraźne uregulowanie sytuacji prawnej wierzycieli spornych — w zakresie skutków zawartego układu — na wypadek, gdyby pierwotnie sporna wierzytelność uległa przekształceniu w wierzytelność bezsporną, tj. stwierdzoną tytułem egzekucyjnym

Nadto w ocenie skarżącego układ nie będzie wykonany bowiem dłużnik nie regulował wymagalnych zobowiązań w toku prowadzonego poprzednio postępowania restrukturyzacyjnego. Przedmiotowa ocena uprzedniego zachowania dłużnika nie może wpływać na jego obecną zdolności do regulacji zobowiązań. Okoliczności, że nawet dłużnik nie regulował bieżących zobowiązań w toku wcześniej prowadzonego postępowania restrukturyzacyjnego (zawisłego pod sygn. akt X GRp 23/17), które zostało prawomocnie ukończone, nie ma żadnego znaczenia z perspektywy podstaw do

odmowy zatwierdzenia układu w ramach innego (niniejszego) postępowania restrukturyzacyjnego, w szczególności z uwagi na zmienione okoliczności faktyczne i upływ czasu.

Skarżący wskazał także na niezgodność układu z prawem w oparciu o naruszenie słusznych interesów wierzycieli i zasad współżycia społecznego, a także z uwagi na fakt, iż warunki układu są rażąco krzywdzące dla wierzyciela i innych wierzycieli niebędących byłymi lub obecnymi członkami zarządu spółki. W tym zakresie skarżący powoływał się przed wszystkim na zaspokojenie na poziomie 4,4% nominalnej wartości wierzytelności jak i na pozbawienie wierzycieli możliwości dochodzenia roszczeń na podstawie art. 299 ksh.

Co do kwestii poziomu zaspokojenia to wskazać należy na kilka okoliczności.

Po pierwsze, propozycje układowe przedstawione przez dłużnika zyskały aprobatę większości wierzycieli uczestniczących w głosowaniu nad układem a zatem wierzyciele uczestniczący w głosowaniu uznali, że propozycje układowe przedstawione przez dłużnika są dla nich korzystniejsze niż alternatywa w postaci upadłości.

Po drugie, układ przewiduje konwersję 90% wierzytelności głównej na udziały w podwyższonym kapitale zakładowym spółki. Twierdzenie wierzyciela o tym, że konwersja 90 % wierzytelności głównej na udziały przy jednoczesnej spłacie 4,4 % kwoty zadłużenia jest rażąco krzywdząca dla ogółu wierzycieli ma czysto polemiczny charakter. Na skutek takiej właśnie propozycji układowej zaspokojenie wierzycieli następuje bowiem w najwyższym możliwie stopniu, a także uzyskują oni wpływ na przyszłą działalność spółki.

Po trzecie, prognozowane koszty postępowania upadłościowego zostały oszacowane na kwotę (...) zł, zaś realna do uzyskania kwota w toku likwidacji majątku dłużnika w ramach postępowania upadłościowego została określona na kwotę ok. (...) zł a zatem majątek spółki wystarcza na pokrycie kosztów ewentualnego postępowania upadłościowego, ale przy łącznej sumie zobowiązań ok. (...) zł, stopień zaspokojenia wierzycieli w przypadku postępowania upadłościowego były znikomy albo w najlepszym przypadku zbliżony do tego z przyspieszonego postępowania układowego, co i tak przemawia za pozostawieniem układu.

Po czwarte, odnosząc się do twierdzenia, że warunki przyjętego układu przewidujące konwersję wierzytelności na udziały w podwyższonym kapitale zakładowym spółki, skutkują powstaniem obowiązku podatkowego po stronie wierzycieli to zasadnie sąd rejonowy wskazał, że przede wszystkim okoliczność ta nie może stanowić przesłanki odmowy zatwierdzenia układu w kontekście rażącego pokrzywdzenia wierzycieli. Nadto z opinii podatkowej z dnia 16 lipca 2018 roku zalegającej w aktach sprawy wynika, że konwersja co do zasady nie rodzi obowiązku zapłaty podatku dochodowego zaś skarżącemu nie udało się wykazać okoliczności przeciwnej.

Po piąte, aby uznać, że warunki układu są krzywdzące dla wierzycieli musi dojść do rażącego ich pokrzywdzenia a z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszym stanie faktycznym.

Odnosnie do uniknięcia przez członków zarządu odpowiedzialności z art. 299 k.s.h to argument ten w żaden sposób nie może przemawiać za odmową zatwierdzenia układu a zatem nie stanowi naruszenia prawa. Skorzystanie z możliwości uwolnienia się od odpowiedzialności za długi spółki jest ustawowym uprawnieniem każdego członka zarządu spełniającego wymogi określone w art. 299 § 2 k.s.h. Nawet złożenie przez dłużnika wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, kiedy był on już niewypłacalny, nie stanowi wprost podstawy do odmowy zatwierdzenia układu.

Przechodząc do kwestii zarzut podjęcia przez spółkę działań mających na celu uszczuplenie jej majątku w postaci rozdysponowaniu przez dłużnika w okresie marzec - maj 2019 roku, środkami w kwotach (...) zł, (...) zł, (...) zł, to wskazać należy, że płatności te stanowią wydatki dłużnika wykazane w sprawozdaniach z czynności nadzorcy za miesiące marzec, kwiecień, maj 2019 roku — a zatem dotyczą płatności i rozliczeń dokonywanych w ramach otrzymanego grantu, które zostały szczegółowo przedstawione w planie restrukturyzacyjnym, a także w sprawozdaniach z czynności nadzorcy za wyżej wymienione okresy sprawozdawcze.

Ostatecznie wskazać należy, że pozostałe rozwinięcie zarzutu skarżącego w zakresie naruszenia art. 165 ust. 1 i 2 pr. rest. dotyczyło czynności podejmowanych przez dłużnika i jego członków zarządu przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego co nie tylko nie ma znaczenia dla istoty niniejszej sprawy i nie powinno być badane na etapie zatwierdzenia układu ale nade wszystko mogło być przedmiotem analiz w toku postępowania o otwarcie przyśpieszonego postępowania układowego a to w zakresie badania art.8 pr. rest.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 165 ust. 2 pr. rest. w zw. z art. 209 pr. rest. sąd okręgowy oddalił zażalenie.

SSO Bolesław Wadowski SSO Magdalena Nałęcz SSO Andrzej Sobieszczański